

GENT DEL MASNOU

BUTLLETÍ GENT DEL MASNOU 3a. època núm. 241, maig 2007

PATENTS, MARQUES, DISSENY
Marcel·lí Curell i Suñol
Agent de la Propietat industrial

Al Masnou: Sant Felip, 31

A Barcelona:

Passeig de Gràcia, 65 bis

T. 93 487 51 66 · Fax 93 488 03 21

mail@curellsunol.es

Blas Aznar

Servei de reparació
DVD, TFT, LCD, Vídeo, Hifi
Instal·lacions de TDT

Av. Joan XXIII, 14

93 555 13 32 · 678 925 705

el Masnou

NOTE

Nota'n l'estil

TALLERS MASNOU
Genís Oliveras, S.l.

Exposició i venda: Àngel Guimerà, 14.

Taller: Puerto Rico, 28

Tel. Fax: 93 540 31 57

EL MASNOU

Pintor Domènech Farré, 13-15 · 93 462 80 00 · 08320 el Masnou

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Palemó Anglès - Joan Bosch - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Vas Apol·linar, com els que s'utilitzaven en època romana. Els duïen els viatgers tant per beure a les fonts que trobaven pel camí com per saber les distàncies entre les ciutats que hi havia a la Via Augusta.

Correcció: Esteve Pujol

Disseny i muntatge: Taller de publicitat

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9. Apartat de correus 10
Adreça electrònica: gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.org
Tel. 93 540 39 29. 08320 El Masnou

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Editorial

LES MÉS CASOLANES

Aquest mes de maig tenim una nova cita electoral davant les urnes en la versió més casolana: les eleccions municipals, les que ens són més properes i avaluable, les més entenedores i de fàcil digerir, perquè, tot sigui dit, un municipi és el tipus d'administració que més s'assembla al d'una administració familiar, en la qual no s'hi val estirar més el braç que la màniga i és necessari arribar a final de mes (o de mandat) sense prendre mal; ni s'hi poden assumir projectes que sobrepassin la capacitat real d'ingressos de tota la unitat familiar (els contribuents); és l'administració en la qual cal que tots els membres vagin a una i consensuin la presa de decisions sense que ningú no tiri pel dret, alegrement; on tothom es coneix les virtuts i els defectes, sense maquillatge. I, d'aquests afers, els masnovins, els vilatans rasos, en sabem prou.

D'ençà del 25-M del 2003 han passat volant quatre anys i ara toca sospesar i pre-guntar-nos què han representat per al Masnou aquests quatre anys, què s'ha fet i què ha quedat per fer de tot aquell plec de promeses i propostes amb què tots els partits ens van enlluernar durant la campanya electoral, quines millores reals s'han produït per a un major benestar dels masnovins, com ha respost la totalitat de membres del consistori, tant els qui han tingut la paella de govern pel mànec com els qui han de vetllar des de l'oposició?... Que cadascú en tregui les pròpies conclusions.

Segons paraules del mateix alcalde, Sr. Eduard Gisbert, en l'editorial d'**El Masnou Viu** núm. 17, "...quatre anys, en un primer mandat, és poc temps per poder dur a terme el nostre ambició programa". Deu ser cert que un període de quatre anys no dona per a gaire, especialment per a obres de gran envergadura, però creiem que sí que dona per mostrar el tarannà i les directrius que menen el govern, les prioritats d'actuació davant les mancances més immediates, les polítiques en matèria de seguretat, de retribucions, de personal, de serveis, de recaptació impositiva, etc., etc. Sense ànim d'entrar en valoracions ni fer una anàlisi exhaustiva d'aquest primer mandat de govern tripartit, hem vist materialitzar l'escola bressol pública, l'oficina d'atenció ciutadana (OAC), la recollida selectiva de matèria orgànica, la construcció d'habitatge social, l'ampliació i millores a l'escola pública i alguns jardins públics, la implicació de la societat civil en projectes educatius com el PEM i el PAC, etc., etc.

Com a projectes tot just iniciats o en vies d'inici tenim el Mercat Vell, la segona planta de l'edifici dels Vienesos, els jardins del Països Catalans, el CAP d'Ocata, etc. D'altra banda segueixen sense resoldre mals endèmics com la N-II, el parc Vallmora, el sector de l'Estampadora (l'entorn de Can Xala), la neteja dels carrers, la supressió de barreres arquitectòniques, etc.

El proper 27 de maig tots som convidats a participar, a fer confiança a alguna de les formacions polítiques o agrupacions que s'hi presentin, de les quals haurem tingut prou informació a través dels actes de presentació, mítings i altres tipus de comunicació. Com a signe de responsabilitat cívica seria bo que la implicació dels masnovins fos generosa i superés el 62,97% d'ara fa quatre anys.

El 27 de maig ens esperen les eleccions municipals, les més casolanes. Som-hi, doncs!

El President

**L'HUMOR I EL
RIURE, FONTS
DE BENESTAR,
SEGONS
FIDEL AMAT.
(MES DE JUNY)
CONFERÈNCIA-
COL·LOQUI**

**DISSABTE 9 DE JUNY
A LES 19h A LA
SALA D'ACTES**

Organitza:
GENT DEL MASNOU

Sumari

EDITORIAL	3
BÚSTIA OBERTA	7
MORIR DE COTXE Joan Camps.....	10
ARRAN DE SÒL Plèdubuit	12
CORAL XABEC Rams Enric Badal	12
A CONTRACOR Ramon Serra i Roca	13
MIREN Joan Maresma i Duran	14
EL CREPUSCLE DELS GRANS VELERS Josep Condeminas	15
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	16
PARLEM DE LLIBRES Enric Cirici	19
SALVADOR BARBER I MARFÀ -In memòria- Jordi Godàs	21
TEATRE CAPITAL R.M. Isart i M.J.R. Lucas	23
MÒBILS PERILLOSOS Víctor Domingo	23
SUPERSTAR UN ASSAIG GENERAL Lluís Valls i Marí.....	24
GENT DEL MASNOU INFORMA	29
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany.....	30

NÚRIA FLO
interiorisme

Projectes i
rehabilitació
de la llar

Sant Miquel, 15. El Masnou
Tel. 93 540 10 25
Mestres Villà, 33. El Masnou
Tel. 93 555 02 40

**AUTOMOCIÓ
ST. MIQUEL**

Reparació en general
de l'automòbil
Mecànica. Xapa
Electricitat

Sant Miquel, 10-12
Tel 93 540 34 36

matalasseria

Grau

Sant Miquel, 6.
Tel. 93 555 15 38

**CENTRE VETERINARI EL
MASNOU**

Urgències
93 555 73 52

Horari de dilluns a dissabte
de 10 a 1 i de 2/4 de 5 a les 8

Sant Miquel, 9 El Masnou
Tel 93 555 73 52

Marc's

Centre Professional de l'Emmarcat

Marc's a mida
Exposicions - Fires
Emmarcats de museu
Miralls de bany
Miralls murals
Olis, grabats, Làmines

Ptor. Domènech Farré, 3
93 540 33 39

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I COMERCIANTS

El nostre projecte

Setembre: sopar re

INSTAL·LACIONS

INSTAL·LACIONS D'AIGUA · GAS · ELECTRICITAT
CALEFACCIÓ I REPARACIONS EN GENERAL

Sant Miquel, 8 1r 4t.
607 29 31 43

Roba i complements
per a nenes i nens

Sant Miquel, 44
Tel. 93 540 97 55

PAULA

boutique

Moda d'estiu

Sant Miquel, 5
Tel. 93 555 04 00

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I
COMERCIANTS DEL MASNOU

93 540 33 39

L'Associació
benvinguda
instal·lacions
Finques

Fotografia panoràmica del Masnou de Ramon Boadella, tamany 150X17 cm Preu: 60e tel 93 540 33 39

Cicles Vidal

Venda · Lloguer ·
Reparació ·
Accessoris

Passem a recollir a
domicili la seva bicicleta
per reparar

Fontanills, 3
Tel. 93 540 37 18
el Masnou

LA JOGUINERIA DEL MASNOU

La millor selecció de
joguines per
a regal i aniversari

Fontanills, 25
93 540 52 43

**ASSESSORIA
IGLESIAS**

Fiscal
Laboral
Comptabilitat
Assegurances
Gestió immobiliària

Sant Miquel, 21, A-baixos
Tel 93 540 40 53

Més de 50 any en
l'artesanía del vidre

Sant Miquel, 24 · El Masnou
93 555 69 92

ANTES DEL CARRER SANT MIQUEL

el sector és millorar

vetlla de St. Miquel

CIACIÓ
EINS I
CIANTS
ST. MIQUEL

0 34 36

ció dona la
a al comerç
al sector:
MesLoc

**Finques
Mesloc**

Ceigrup
immobiliàries

93 555 69 03

propera apertura al
carrer St. Miquel

www.mesloc.com

El Clip
papereria

Material d'escola i oficina
Fotocòpies b/n, color
Còpies de plànols
Manualitats
Belles arts

Sant Miquel, 15
Tel. 93 555 64 24

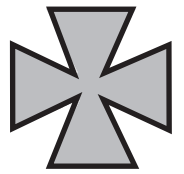
El Trenta
BAR REST

Esmorzars · Dinars
Copes

Sant Miquel, 33
93 555 80 31 · El Masnou

93 555 80 06

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Maig 2007

1	dimarts	Riera	<small>1r. de Maig</small>
2	dimecres	Aymar	
3	dijous	Viayna	
4	divendres	Ocata	
5	dissabte	Fàbregas	
6	diumenge	Fàbregas	
7	dilluns	Fàbregas	
8	dimarts	Riera	
9	dimecres	Aymar	
10	dijous	Viayna	
11	divendres	Aymar	
12	dissabte	Riera	
13	diumenge	Riera	
14	dilluns	Fàbregas	
15	dimarts	Riera	
16	dimecres	Viayna	
17	dijous	Fàbregas	
18	divendres	Ocata	
19	dissabte	Ocata	
20	diumenge	Ocata	
21	dilluns	Fàbregas	
22	dimarts	Riera	
23	dimecres	Aymar	
24	dijous	Viayna	
25	divendres	Ocata	
26	dissabte	Viayna	
27	diumenge	Viayna	
28	dilluns	Fàbregas	

29	dimarts	Ocata
30	dimecres	Aymar
31	dijous	Viayna

— Juny 07 —

1	divendres	Riera
2	dissabte	Fàbregas
3	diumenge	Fàbregas
4	dilluns	Fàbregas
5	dimarts	Ayma
6	dimecres	Ocata
7	dijous	Riera
8	divendres	Fàbregas
9	dissabte	Viayna
10	diumenge	Viayna
11	dilluns	Dominguez
12	dimarts	Ocata
13	dimecres	Riera
14	dijous	Fàbregas
15	divendres	Viayna
16	dissabte	Aymar
17	diumenge	Aymar
18	dilluns	Ocata

FESTA LOCAL
2a. Pasqua

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publiquin amb pseudònim o inicials cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

AGRAÏMENT

La família Mercader-Mari vol agrair les nombroses mostres de condol rebudes en ocasió de la mort de Paquita Mari Juanola, esposa i mare. En moments de dolor, el vostre suport ha estat molt estimable.

Gràcies.

Vicenç, Rosa i Vicenç

FER CAMPANA

Senyor President, Carles Maristany, a l'article publicat al butlletí del propassat mes d'abril *Avui tampoc no farem campana*, llançava una pregunta temptadora: *Algú pot aclarir-me la relació entre "Fer campana" i no anar a l'escola d'amagatots?*

La qüestió plantejada m'ha fet rumiar i he trobat una hipòtesi que potser és acceptable; a ell i als lectors, els toca jutjar-ne l'encert.

A la façana de les escoles hi havia una campana amb la qual el mestre cridava els alumnes a classe. Ara ve la hipòtesi: l'alumne que s'escapa de la tasca escolar és com la campana que es queda fora de l'escola, malgrat haver avisat que calia entrar-hi. Potser hi va haver una frase intermèdia *Fer de campana*. I, d'aquesta, en derivaria l'actual *Fer campana*.

Algú, a qui ho he consultat, m'ha apuntat un altre possible origen: les campanes toquen anunciant una festa.

Fer campana, doncs, seria fer festa. Francament, ho veig una mica més complicat, però no la descarto pas. *Hacer novillos* deu fer referència a anar a córrer pel camp com un jòneq, com un toret, en comptes d'anar a escola, és clar, o potser torear-se la classe. En francès la frase també té relació amb córrer per la muntanya, ja que en diuen *Faire l'école buissonnière*, i *buisson* és un esbarzer o una mata en general i *buissonnier* vol dir silvestre; en anglès en diuen *To play truant*, o sigui fer el mandrós (ja veieu que no és una meravella d'imaginació!). Acabo dient que en alemany en diuen *Die Schule schwänzen*, que vol dir jubilar-se de l'escola, tenir l'alegria de deixar d'anar a l'escola, com el gos que remena la cua de satisfacció.

Qui més en sàpiga, que més hi digui.

Atentament,

Esteve Pujol i Pons

ENS HEM D'OCUPAR DELS OKUPES

Davant de realitats socials cada cop més presents en el nostre entorn com la delinqüència urbana, la multiculturalitat o la immigració allò que no podem acceptar dels nostres go-vernants és que mirin cap a un altre costat i es rentin les mans confiant que tot es resoldrà d'una forma o altra.

Quelcom així és el que fa l'Ajuntament del Masnou amb el fenomen *okupa*. Sense ànims de criminalitzar-lo ni de provocar animadversió contra els seus membres, sí que convé reflexionar sobre l'alarma social que pot suposar per a molts veïns i veïnes veure com un grup de persones entra en una casa que no és seva –però que sí pot ser seva– i s'hi instal·len com si res. I després, intenta fer-los fora!!

Que l'accés a una vivenda digna sigui un dret fonamental per a tothom no pot implicar que per fer-lo efectiu es vulnerin sistemàticament altres drets com el de la propietat privada. No podem jugar amb el patrimoni de persones que han hagut de treballar molts anys per tenir el que tenen i que ara veuen amenaçades les seves propietats davant la passivitat de l'Ajuntament que, en nom d'un fals discurs de neoesquerres, no assumeix les seves obligacions amb els que sí que paguem els nostres impostos i procurem mantenir actituds cíviques i respectuoses que contribueixen a la bona convivència.

Cristina

FEINA BEN FETA

Tenir somnis és bonic per si mateix. Però quan es té voluntat i les capacitats per dur-los a terme, aquests somnis passen a ser un repte. El tipus de desafiament que ha dut l'ésser humà a conquerir tot allò que semblava impossible; fins i tot el viatge més llarg comença amb un sol pas. El temps vola com les estacions.

Ja han passat quatre anys d'un primer pas d'un llarg

viatge d'un govern d'esquerres. Un govern que ha deixat de somniar per acceptar els reptes que tenia al davant. Assumir el desafiament, enpenyent la paraula donada i traduint l'entusiasme i l'energia amb fets reals. Fent una breu parada, mireu enre-re; veiem la gran quantitat de feina feta. Sol solet, segon ambulatori, pisos de protecció, augment dels parcs, millores d'infra-estructures i més, molt més. Sempre hem cregut en la dita molt sàvia que diu: "El món no és una herència dels nostres pares, és el préstec dels nostres fills".

Entenem que el progrés no pot passar per sobre de les persones ignorant els seus anhels i les seves inquietuds. Creixem amb les persones i per les persones; les oficines de la gent gran o d'atenció al ciutadà (OAC) en són un exemple. També creiem en la gran força que tenen el diàleg i l'entesa entre les persones, per això s'ha creat el Pla d'Acció del Civisme (PAC). També s'ha fet una gran aposta pel consum i les energies (contenidors de reciclatge, recollida orgànica, fanals de baix consum...). Què dir del nostre litoral arreglat i equipat per disfrutar-lo, un litoral que és insígnia d'un poble orgullós i mariner?

Tot plegat són reflexions en veu alta de gent d'esquerres, que en una parada del camí hem pensat en veu ben alta. Hem de seguir caminant, perquè el repte sempre continua. No ens impulsa res més que tenir el Masnou que ens mereixem i ens estimem. Seguirem creant rotllanes de gent i vessant rius de tinta. Quan això passi ens vindrà al cap una frase del doctor Pere Tarrés: "Si un grup de persones posen passió i entusiasme en tot el

La Llana

C/ la Garrotxa, 4 (passatge) 93 540 13 29 el Masnou

Llanes i cotons per fer mitja. Tenim totes les novetats i colors per a aquest estiu... i recorda: si et venem la llana, et guiem el jersei!

*Labors de ganxet. Fils i tota classe de materials per fer puntes de coixí. Brodats a màquina
Arrangem peces de vestir.*

Horari: Dilluns i dijous de 10 a 1 i de 5 a 8. Dimecres de 10 a 1. Divendres de 5 a 8. Dimarts i dissabte tancat

MASNOVINA

R E L L O T G E R I A - J O I E R I A

Aprofiteu els últims mesos

Descomptes molt interessants

Durant tot el temps de liquidació el nostre taller de reparació continuarà oferint el seu servei.

C/ Barcelona, 9 Tel. 93 555 07 76

PORTES AUTOMÀTIQUES i MANUALS

SEREM A LA FIRA DE SANT PONÇ
DE TEIÀ ELS DIES 12 I 13 DE MAIG

Automatismes Enric S L

- Portes de garatge i barris, manuals i automàtiques
- Automatització de tot tipus de portes i persianes
- Receptors i emissores
- Cèl·lules fotoelèctriques
- Detectores magnètics
- Instal·lació, manteniment i reparacions

DEMANEU-NOS INFORMACIÓ SENSE CAP COMPROMÍS

Polígon Buvisa. C/ Indústria 14 · Tel. 93 555 93 88 / 609 83 55 22 · 08329 TEIÀ

Ve de la pàg. anterior

que fan aconseguiran que el resultat del seu esforç sigui més gran, més lloable i més digne”.

Pau i salut per tots, absolutament tots.

Xavier Castañer i Miquel Pérez

SOBRE LA NETEJA AL MASNOU

He vingut al Masnou en recerca de qualitat de vida. En un poble costaner, amb platja, tranquil, proper a Barcelona i ben comunicat, s'hi deu viure molt bé, vaig pensar. Efectivament, no m'equivocava: només empadronar-me ja tenia al correu una amable carta de l'Alcalde donant-me la benvinguda i un *Masnou Viu* que presentava una oferta social i cultural envejable. A 500 metres de casa, hi tenia una bústia, contenidors de reciclatge i una parada de bus. Tot comoditats, el Masnou prometia. Però aquella sensació de postal idíl·lica va ser un miratge.

Els contenidors de reciclatge estan inservibles perquè mai no es buiden i s'hi passen rates pel costat. L'autobús gairebé no passa, cosa que ens obliga a agafar el cotxe. A les parets hi ha grafitis; als carrers, excrements de gos i a les cases deshabitades, okupes!

Senyors del Consistori, em poden dir on van a parar els impostos que paguem? On és la policia per frenar l'incivisme? On és el servei de neteja i el de reciclatge? On són els *pipicans* pels gossos? Amb quina regularitat i freqüència passa el transport públic? On és la

sostenibilitat de la qual presumien al *Masnou Viu*? De debò que això és ser d'esquerres i progressista?

Martí García

PERILLOSA INEFICÀCIA

Sr. President,

Unes quantes vegades al dia passo per la Plaça dels Cavallets (Pl. Marcel·lina Monteis).

Com vostè ja deu saber, és una plaça molt utilitzada pels infants del veïnat, pels alumnes del CEIP Ocata i per a la celebració de nombroses festes i activitats municipals.

Bé doncs, des de fa mesos dos fanals de la plaça estan trencats per la seva base i els serveis municipals s'han limitat en un cas a encintar el fanal trencat i en l'altre, a més d'encintarla, l'han protegit amb tres tanques del servei de manteniment del nostre Excel·lentíssim Ajuntament. I jo em pregunto què passaria si uns vaillets –entremaliats com són– desprecilessin els fanals i es produís un fatal accident. Déu no ho vulgui!

On són els agents cívics i els municipals i fins i tot els mateixos regidors i el mateix alcalde? Perquè queda prou clar que els serveis de manteniment han manifestat la més absoluta ineficàcia i irresponsabilitat. Em preocupa que l'actual govern tripartit –amb una clara visió electoralista i de màrqueting– només pensi a posar primeres pedres d'obres faraòniques, amb costosos finançaments, que després haurem de pagar i

mantenir entre tots els vilatans, i es cuidin tan poc dels petits detalls, que són els que veritablement faciliten la vida als ciutadans.

Estem imitant Barcelona en la construcció d'un "Poble aparador", pretesament molt maco, però poc pràctic i car de mantenir.

En els temes de manteniment, hem de suspendre clarament el nostre consistori ja que només cal veure com estan les parets de grafitis, o els bancs i jardineres del Passeig Marítim i tants altres punts que seria massa llarg de relacionar.

Tremolo de pensar que si amb l'increment de plantilla que ha fet el govern municipal tenim aquests resultats, què passarà quan s'incorporin a l'ús diari noves infraestructures i serveis.

Davant el baixador d'Ocata també hi ha cables encintats a la vista de tothom.

Albert

MERCAT VELL

Sr. President,

Hauria d'estar sorprès per l'escrit publicat el passat número 238 de *Gent del Masnou* per part de Màxim Fàbregas i Añanos, portaveu del GM i d'ICV-EA; però, malauradament, en lloc de sorprès estic empenyat.

Diu que "l'execució del projecte del Mercat Vell és esperat per tot el municipi". Sembla ser que tota la colla de gent que vam protestar de paraula i per escrit a través de *Gent del Masnou* no formem part del municipi, perquè no recordo que hi hagi hagut escrits demanant que es tiri endavant aquest projecte, sinó més aviat tot al contrari. I si hi ha hagut algun escrit a favor, diria que ha estat en minoria dels

qui hem estat en contra. Sembla que un edifici que em penso que va ser construït a mitjan segle XIX i que ha diferenciat l'aspecte de la nostra façana des del mar no té cap valor arquitectònic ni cultural. Sembla ser que per tenir un valor arquitectònic s'ha de tractar d'un Gaudí o similars, perquè en aquesta vila s'estan enderrocant edificacions de més d'un segle per simples i descarats interessos urbanístics.

És clar que l'excusa del sostre de fibrociment (és la traducció adient del "fibrocemento" castellà, ja que "Uralita" és un nom comercial i no un producte, per si no ho sabia) queda força ecologista, però de ben segur que, si s'ho haguessin proposat, el podrien haver substituït per algun altre material no tòxic com unes simples teules amb el reforç que correspongués a l'estructura. Amb això s'hauria mantingut una edificació que fins i tot podríem considerar emblemàtica, ja que no he vist cap altra edificació similar a les poblacions que ens envolten.

Resulta que ara volen fer "45 places d'estacionament que poden contribuir a impulsar el comerç existent a la zona i facilitar l'aparcament per als veïns...". Aquestes places seran zona blava per recuperar la inversió o seran realment per al poble? I ja posats, és cert que hi ha el projecte de fer una gran superfície del tipus "Corte Inglés", "Barcelona Glòries" o "Mataró Center" al darrere d'on hi ha el Caprabo, entre el Masnou i Premià? Si és així, com esperen potenciar el comerç del Masnou?, permetent més grans superfícies que tanquen el petit botiguer? Aclareixi'ns-ho, si us

plau. Perquè, si és així, ja es poden anar oblidant de potenciar res que no sigui l'Institut Català de Col·locació".

Volen fer "un altre pas subterrani al port esportiu i podrà ser utilitzat per tothom, tingui o no problemes de mobilitat". Anem a veure. No hi ha un pas a l'alçada de la Plaça de la Llibertat amb ascensor i tot? Queda maco dir que ho podrà utilitzar tothom. Només faltaria que fos un pas privat!

Volen fer una gran plaça pública de 800 m². Serà de ciment com la que es va fer a l'antiga plaça dels cavallets o aquesta vegada s'ho

treballaran una mica i faran un lloc on doni gust d'estar? A més a més, en una plaça descoberta, a l'estiu no hi ha qui hi pugui estar, ni tan sols els 45 vehicles que podran aparcar-hi.

Diuen tenir dos projectes: un, comprar estructures que permetin cobrir diferents espais públics, i l'altre, construir una nau polivalent de més de 1500 m² al costat de la nova fàbrica DOGI. És a dir, al camí del Mig, als afores del poble.

Anem a veure. Primer: la solució no és anar amb carpes perquè era un tema ja resolt, però ens agradaria saber què ens costaran al poble aquestes noves

estructures metàl·liques tan *xules* que volen comprar. I no només el cost de les estructures, sinó el cost i manteniment de muntatge i desmuntatge en cada activitat, perquè això també s'ha de pagar i de ben segur que de la nostra butxaca.

Segon: volen potenciar amb aparcaments la zona on és el mercat vell, però per fer activitats públiques haurem d'anar als afores del poble, o el que és el mateix, enlloc d'estudiar com fer les activitats al més al centre de la Vila possible per facilitar-ne l'accés a tothom, se'n van camí de Premià. Això ja em quadra més amb aquells rumors que es vol fer aque-

lla zona comercial abans esmentada. Volen potenciar fer les activitats populars fora del centre, més a prop de les grans àrees comercials (si ningú no ho desmenteix per escrit, és clar). Curiós mètode per potenciar el comerç del poble: en un futur, les activitats als afores; mentrestant, estructures que valen una pasta per cobrir unes necessitats que ja estaven solucionades amb l'antic Mercat Vell, que han enderrocat amb descarats interessos urbanístics.

Un masnoví empenyat

MORIR DE COTXE

Per Joan Camps i Ortiz

Si les autoescoles impartissin ensenyament per aconseguir la mort violenta, la Setmana Santa seria el punt àlgid de la seva màxima productivitat i la seva propaganda podria basar-se en el nombre de víctimes assolides per alumne i el seu mèrit qualitatiu segmentar-se per alumnes que han causat víctimes immolant-se en l'accident, alumnes que han causat víctimes i n'han sortit indemnes sense cap rascada, alumnes que només s'han fet mal ells mateixos i alumnes aspirants que encara no han participat en cap accident on hi hagi hagut ferits o morts.

No és que jo estigui en contra de la normativa establerta per donar llicència a conductors novells que no saben conduir, només sóc crític en la proliferació, cada vegada més notable, de conductors novells i veterans que, al marge de les seves habilitats al volant, no saben conduir-se. Digui el que digui l'autoritat competent, les autoescoles, en lloc d'impartir classes per aprendre a conduir, es limiten a ensinistrar els alumnes a passar l'examen que permet assolir el carnet de conduir. Per això penso que l'au-

toritat competent ens hauria d'estalviar la cançó enfadosa institucional que, en un primer estadi consisteix a anunciar-nos el descobriment de l'enèsima trobada que evitarà els accidents. Feu memòria cronològica dels últims vint anys: que si el cinturó homologat, que si el casc homologat, que si la ITV, que si la velocitat, que si l'alcohol, que si el

tèlèfon mòbil, que si el carnet per punts; i ara ens amenacen del perill del GPS (*Global Positioning System*), que no és més que una esplèndida brúixola per evitar que el bon conductor no perdi el nord.

El problema és greu, ja que darrere de cada invent institucional, la maquinària propagandista del govern triomfalista de torn ens anticipa les

mil i una extrapolacions estadístiques de la bondat que aportarà la nova imposició o prohibició. Vet aquí la mania del poder democràtic que només sap coartar, prohibir o imposar igual que fan els dèspotes. Aleshores ens tenen tot un any a l'expectativa i la majoria de ciutadans crèduls (il·lusos diria jo), passem per alt totes les ofenses: la del cost de les autopistes, el mal estat de les carreteres alternatives, la senyalització contradictòria de la velocitat, la insuficiència de vies de circulació i la constant amenaça del Gran Germà, el radar. Però, ai mare!, els arriba la Setmana Santa i se'ls apilen els morts a la carretera, cosa que demostra que el dispendi i tot allò que ens han dit tot l'any no ha servit de res. Em preguntareu: ha estat per falta de lògica o perquè tot era mentida? Escolliu de totes dues la que us sembli; però, com que jo me'n guardaré ben bé prou d'insinuar que l'autoritat competent diu mentides, intentaré fer-ne una anàlisi basada en una mica en la lògica, però sobretot en el sentit comú.

Hi ha dues normes de conducció respecte a la velocitat que ja eren vigents quan fa quaranta-tres anys van donar-me el carnet de conduir i que per si soles eviten tots els accidents a excepció de les falles mecàniques, les distraccions i les causes majors alienes al mateix conductor. La primera diu que quan circulem prop d'una vorera de vianants, la velocitat màxima l'imposa el *passo de peatón*, el xano-xano que diríem nosaltres, o sigui que circular a cinc quilòmetres per l'hora a vegades pot ser perillós. La segona és aquella norma d'or coneguda que mana mantenir la distància en metres del cotxe del davant igual al quadrat de la desena part de la velocitat en quilòmetres, llei que és aplicable també al radi de visibilitat sense obstacles que tingui el cotxe davant; o sigui, si vas a 90 ($9 \times 9 = 81$) cal tenir 81 metres de carretera visible i lliure de vehicles, vianants, etc. Òbviament aquesta norma objectiva cal aplicar-la també als revolts i a les rasants de visibilitat limitada. En conseqüència, cada ve-

gada que un cotxe ha de reduir la velocitat en funció del disc de prohibició i no de la distància lliure que té al davant, està conduint irracionalment i, si té cotxes al darrere, està entorpidint el trànsit d'una manera innecessària i fins tot causa una situació de perill, donat que els cotxes, quan van en caravana, gairebé mai no circulen sota la regla d'or de mantenir la distància lliure o del cotxe del davant. No fa gaire que un jutge va atenuar la pena a un infractor que havia circulat a 260 quilòmetres per l'hora amb l'argument que no havia causat cap accident; no conec les dades exactes del cas, però si el conductor havia assolit la vertiginosa velocitat en una recta amb més de 676 metres de visibilitat, com podria ser a l'autopista dels Monegros al migdia sense cap cotxe a l'autopista, segur que era molt menys perillós que la majoria de cotxes petits que veiem circular per l'autopista a 120 per hora, reglamentaris, en un dia de pluja. Aquí cal una pregunta a l'autoritat competent: Quan plou, què fa el Gran Germà radar? Aplica la mateixa norma que quan la calçada és seca?, o potser és tan llest aquest Gran Germà que aplica el factor corrector de reciprocitat al perill afegit per la pluja? Si és Sí, no sé de ningú a qui hagin denunciat per anar al límit de velocitat en dia de pluja; si la resposta és NO, resulta que la limitació de velocitat ens l'estan imposant en funció del perill quan l'asfalt és mullat, la qual cosa ens porta a la conclusió que l'autoritat competent ens fa circular al 80% de la velocitat màxima segura, atès que en aquest clima mediterrani els senyals ens limiten la velocitat per als dies excepcionals de pluja. Al llarg de la meua vida he conduït poc més d'un milió de quilòmetres, molts d'ells per Europa, i he vist conductors que, impacients davant d'un semàfor vermell, en no veure-hi perill se'l saltaven i mai no han causat cap víctima. Quina falta de civisme, quina barbaritat, direu! Però també he conegut conductors que, tenint el semàfor en verd han atropellat un vianant i l'han mort? És clar!, és que tenia el verd!, justificareu? Jo respec-

to els semàfors vermells, però puc assegurar-vos que en un test vulgar d'intel·ligència que indaguéis un mínim de sentit comú, aquests segons conductors complidors de semàfors mai no haurien d'haver assolit l'aptitud legal de conduir.

Un dia l'autoritat competent reconeixerà que els accidents de trànsit es produeixen per la combinació de dues úniques lleis: la Llei de probabilitats i la Llei del *mal parit* d'en Murphy. Per comprovar-ho només caldria una extrapolació estadística dels accidents que es donen en els circuits de Fórmula 1 per nombre de cotxes i quilòmetres recorreguts i verificariem que és exactament el mateix percentatge d'accidents, un punt amunt un punt avall, que el que es dona a totes les carreteres del món. Si es tractés de reduir al coeficient d'accidents per quilòmetre que té l'aviació civil, aleshores que siguin les escoles que ensenyin a conduir en lloc d'instruir per afanar el maleït carnet. Ja sé que un ensenyament eficient per a l'aptitud mitja dels aspirants a conductor sortiria per sobre els dotze mil euros per barba, un ull de la cara; és per això que, de moment, hi ha menys aviadors que conductors d'automòbil i menys accidents d'aviació.

No nego que l'ús del casc i el cinturó, l'abstinència d'alcohol i el telèfon mòbil, l'amenada del carnet per punts i el bon ús del GPS salven algunes vides, però aquesta Setmana Tràgica i les que vindran tenen causes molt més profundes i greus; doncs preguntat a l'autoritat competent com es pot autoritzar a conduir un cotxe a un pare o a una mare de família que té un treball incert i que aviat perdrà la casa perquè no pot pagar els interessos creixents de la hipoteca? Aquesta i altres preocupacions que incideixen en la majoria de ciutadans sí que són distraccions de pes que els incapaciten per sortir a la carretera. Mentre l'autoritat competent autoritzi hipòcritament la venda de cotxes que corren a més 250 km/h, ens hauria de deixar tranquils i deixar-se de fer un discurs tan pesat i tan ple de bananades.

Arran de sòl

Per Pledebuit

Les ratlles d'aquest mes en què diu la dita que cada dia un raig, però no diu de què, les faig un cop ha passat el que en dieu "setmana santa", mot que abans només utilitzaven els creients cristians, però que ara fa servir tot déu. El cas és fer festa, i si pot ser marxar lluny o molt lluny del lloc de residència, millor que millor.

Bé, del que vull parlar és que amb aquest batibull mental que us porteu, jo, un pobre ca, que l'única religió que practica és la de la natura (sol, lluna, vent, aigua, terra, etc.), ben diferent de la vostra, basada en uns sers imaginaris, m'he fet un embull de cal déu.

Del que vull fer comentari és que no entenc el vostre món, en el sentit que vosaltres li doneu, el qual, a partir de la primera pregunta que us faré, la cabdal, tinc el magí fet un garbuix, ple d'enigmes, que agrairia que algú em pogués aclarir.

EN QUIN MÓN VIVIU?

- **On** es canvia fins i tot la celebració del dilluns de la segona pasqua, la granada, ja que coincidiria amb un cap de setmana d'eleccions i, és clar, podria causar abstenció (només per això?), ja que molts (segons els manaies) se n'anirien fora.
- **On** d'un cap de setmana en què el dia festiu s'escau en dilluns (o dissabte) en dieu pont.
- **On** també s'han de canviar celebracions familiars, o d'altres, ja que, si coincideix en un cap de setmana llarg, tothom (o quasi) se'n va.
- **On** és més prioritari sortir, o anar a la segona residència o tercera abans que estar per segons quins deures familiars o socials.
- **On** molts miren sense veure, llegeixen sense assabentar-se del que diu, caminen per on els plau sense vigilar res, etc.
- **On** molts arrossequen els peus pels carrers, sense rumb, només per matar el temps, quan tantes coses de profit podrien fer (si en sabessin, és clar).
- **On** molts no es posen la roba segons la climatologia sinó segons les tendències de la moda (ara se'n diu així).
- **On** (per la moda), encara que faci fresca o fred, van ensenyant ronyons, melic, etc.
- **On** (per la moda) encara que faci calor, porten botes altes o una mena de mitjons sense peu, que sembla que en diuen suadores, arrossegant per terra.
- **On** de tot tipus de senyals, bancs, papereres, etc. en diuen ara mobiliari urbà.
- **On** (els manaies) feu tota mena de campanyes per conscienciar el poble, però que aquest és passa pel folre ... o el parrús.

I no acabaria mai, per tant ho deixo, afegiu el que vulgueu. Apa, bup, bup.

La coral Xabec i el Diumenge de Rams

Per Enric Badal

Un any més la Coral Xabec, de Gent del Masnou, col·labora en la cerimònia tradicional i religiosa de Diumenge de Rams.

L'1 d'abril de 2007, dia de temps incert, obrírem el cel per a la benedicció de palmes, palmons i rams de llorer tot cantant *El sisè dia*; aquest salm musicat per mossèn Albert Taulé –renovador del repertori musical cristià– acollí tot el poble reunit a la plaça de l'església de Sant Pere.

Mentre tothom anava entrant a l'edifici del temple vàrem interpretar la sàvia arquitectura barroca del Coral *A Vós vull acostar-me* de la "Passió segons Sant Mateu" de Johann Sebastian Bach.

En un bon clima de participació a la celebració el tenor Joaquim Julve s'estrenà amb encert cantant el salm *Déu meu, per què m'heu abandonat?* i dirigint la resposta del poble; la directora, Montserrat Llagostera, acompanyà amb orgue els salms i les pregàries; i el baix Joan Casals dirigí alguns cants del ritual.

Al moment de l'Evangeli la Coral Xabec entonà el tema *Pater, dimitte illis* de Joseph Haydn, preciós fragment de l'obra "Les set darreres paraules de Jesús a la Creu".

Quan s'arribà a l'ofertori cantàrem un fragment de l'*Stabat Mater* de Franz Schubert, d'una notable bellesa romàntica. La cerimònia seguí endavant i, després d'una interpretació de Haydn a càrrec del quartet de corda, fidel acompanyant de la Coral, arribàrem a la comunió i tinguérem el plaer de cantar *Misericordias Domini* i també l'*Ave Verum* de Wolfgang Amadeus Mozart.

La festa religiosa acabà amb el cant de *Gloria Patri* de Giovanni Pierluigi da Palestrina.

I un cop a l'escalinata, cantàrem la marxeta de Picassent que porta per títol *Xumba, xumba* i procedírem a fer les tradicionals fotografies de la Coral Xabec el Dia de Rams.

Al cel s'anunciava la benvinguda pluja que humitejaria Catalunya bona part de la Setmana Santa i que faria brotar el verd esponerós de la primavera.

Fotografia de Jordi Iglesias

A contracor

Per Ramon Serra i Roca

Sèrie negra

El vell soterrani era ple de fum i l'aire tufejava de ranci. Les nervioses i primes mans de pianista lliscaven amunt i avall del got llarg ple de gintònic. Com qui no vol la cosa, la seva ment no podia centrar-se en aquell so enèrgic que brollava de l'escenari com un torrent. Bé, bop en estat pur i ell allà enmig intentant aclarir-se el cervell de totes les cabòries que el perseguien sense treva, repetint-se una vegada darrere l'altra com un mantra psicotròpic que aquella tortura mental no tenia aturador i ni tan sols l'alcohol del divendres a la nit en un fosc i tètric garito podia centrar-lo. La banda de jazz va deixar de tocar, hora de plegar per a ells va pensar, quina sort que tenen, perquè ara li toquen dues hores d'actuació amb una guitarra que s'ofega, que ja no té res a dir, o potser sí, la tristesa extrema sempre ha desenvolupat bons temes de blues i ell d'això del so dels negres de Chicago, que van deixar les velles guitarres acústiques en el més profund del Delta del Mississipí, i van endollar-se amb Gibsons i Fenders dels seus patrons del nord, ell, de tot el tema, en sabia molt.

La seva veu ressonava per la sala rebotant per les parets, escopint versos tremolosos d'amors trinxats per dones pèrfides, i homes violents i masclistes que els donaven hòsties fins que se'n cansaven o se'ls acabava el beure. Bé, tòpics al cap i a la fi, però que a voltes tenien una sorprenent actualitat. Els seus dits recorrien el mànec de la guitarra amb una velocitat esfereïdora, com si tingués presa per acabar. Les cerveses queien una darrere l'altra en una absurda competició amb el baterista de la banda, que cada vegada accelerava més les seves entrades i convertia els tristos blues en corredisses rocanrol-eres.

Després de la primera hora de concert, enfila d'esma el passadís fins a la petita cambra que feia les vegades de lloc per a cites ràpides i oficialment de magatzem per als instruments. Fuma agafat al cigarret amb desesperació, intentant buscar solucions en la columna de fum que s'enlaira dispersa fins a la petita finestra a prop del sostre.

Uns lleus instants de pau són trencats pel toc-toc a la despintada porta. Un home ben plantat amb pinta de mafiós (ja sabeu, com els dolents de les pel·lícules de sèrie B) se li acosta fins a cau d'orella i li escup: Tu, guitarrista, ja saps el que has de fer, no?

Un quequeig patètic és la sola resposta d'un homenet que està perdent l'aplom per moments. El tipus dur fa una lleugera pujada d'ulls demanant una resposta coherent. El col·locat guitarrista fa que sí amb el cap i l'altre es dóna per satisfet.

A la segona part del concert, la petita banda de blues acompanya una cantant protegida del propietari del local. La noia s'esforça tant com pot, però no té el mateix talent que al llit, i la seva veu de cupletista de segona divisió fa malbé la mitja dotzena de temes estàndards que interpreta. Ell segueix tocant sense parar l'escala pentatònica que

funciona molt bé en la majoria de temes, però està fart d'aquesta merda de vida, tocant en un local on no l'escolten, amb un parell de músics que fa temps que han perdut la passió imprescindible per a la seva feina, amb un mafiós a qui deu un munt de diners per culpa de les seves flaqueses i que vol trencar-li tots els dits de la mà esquerra si no afluixa els calés que li van deixar, amb els corresponents i exagerats interessos. I la seva exdona, que ara canta i fa de meuca per a l'amo del local, refregant-li per la cara la seva poca capacitat per guanyar diners i la seva poca intel·ligència tocant una música que ja ningú no vol escoltar. I és molt dur acompanyar-la a la guitarra mentre belluga el cul i la cabellera rossa tenyida, davant les mirades lascives d'un públic mes delerós de cuixa que de música. I el podrit amo del local, que no en té prou de raspallar-se la seva ex davant dels seus morros i pagar-li una misèria pel seu talent, sinó que a sobre ven tota mena de psicotròpics adulterats als quatre crios que gosen entrar en aquest fotut local.

El darrer tema escampa les notes per l'aire i el guitarrista, amb un posat de perdedor local, s'acosta amb parsimònia fins al micròfon, que encara reté com un eco distant l'olor de perfum barat de la que en altres temps havia estat el seu gran amor. Amb cara de boig explica un acudit horrorós a la sorpresa clientela, que comença a insultar-lo amb cares amenaçadores. Ell, com si res, es treu una pistola de la butxaca i, abans que la gent tingui temps de fugir espantada, es vola el crani.

PD. L'informe de la policia diu que un home sense papers i d'edat indeterminada s'ha volat el crani amb una quaranta-cinc i que seguiran els tràmits de rigor.

MIREN

Per Joan Maresma i Duran

Deien els avis que els amics de debò es poden comptar amb els dits de les mans i que, segur, et sobren dits. No sé si això és veritat. De totes maneres, quan hi ha problemes, maldecaps, tristor, sí que és el moment dels amics o dels vincles de sang, aquests molt difícils de trencar, sobretot de pares a fills i no al contrari. Potser és perquè diuen que l'ésser humà comença a tenir memòria a partir dels vuit anys...

Considero –o vull pensar– que al llarg d'aquests anys fora de la vila he fet bons amics. Tal vegada sigui que això d'estar a l'estranger sigui com un parèntesi, o com la mili, on un feia amics de debò. De la gent que aprecio del poble tampoc no em puc queixar, tot i que no escrigui correus electrònics. L'excusa barata és que tinc una adreça de correu a la feina i, com que haig de contestar un munt de correus –moltes vegades estúpids, ja que la informació que em demanen es troba a Internet– no tinc ganes –en arribar a casa– de posar-me davant d'una altra pantalla i escriure unes línies que sí, aquestes, serien necessàries per conservar allò que deia Plató: "No deixis créixer l'herba en el camí de l'amistat".

A la Miren, la considero una bona amiga, bona gent que m'ha donat més d'un cop de mà quan anaven mal dades en algun moment del camí. La vaig conèixer a Beirut el ja mig borrós 2002, quan jo feia poc temps que hi vivia. Ella treballava amb mi. A Beirut –d'on guardo molts bons records– era difícil fer amics del país i la gent de la feina, d'ONGs, de l'AECI vam fer una bona pinya. El 2003 va venir al poble, el 2004 la vaig veure a Madrid, on viu, el 2005 va venir a Rio al desembre, ens vam veure a Madrid pel gener i pel gener d'aquest any va venir a Girona.

Tot i que no ens veiem gaire i tampoc no ens escrivim gaire, sempre que he

Carrer de Parati

anat a Espanya ens hem vist, o a Madrid o a Barcelona.

Aquesta vegada, a Rio, durant la Setmana Santa passada va venir acompanyada del seu xicot, el Gabri, un paio molt trempat, que és professor i que vaig conèixer el 2006 personalment. Tot i que van venir aquí, a Rio, una setmana –poc temps per a un viatge d'unes deu hores– vam tenir temps de parlar del passat, de gent de Beirut que hem vist i que no hem vist, dels nostres pares, de la relació amb les nostres parelles, d'amics comuns que han desaparegut, de Rio, d'Espanya, de records, de l'existència.

Quan van arribar, la Talita era fora, a

Colòmbia, i jo havia de treballar. Quan la Talita va arribar i jo vaig tenir les minivacances de Pasqua –a Brasil només el Divendres Sant– vam poder anar a Parati. Tots cinc. El Pablo, el fill de la Talita, també va venir-hi. De vegades em sento identificat amb aquest vaillet, fill únic rodejat de gent gran. També jo a la infantesa em relacionava amb gent gran, perquè era el benjamí de cosins i germanes i algunes vegades sortia amb els pares i els oncles. De fet sempre m'ha semblat interessant escoltar i parlar amb gent d'altra època, més interessant que relacionar-me amb els meus iguals.

He estat en aquest lloc, a Parati, tres

Gabri, Talita, Pablo i Miren

vegades en aquests ja quasi tres anys que porto a Brasil, i gairebé sempre al març o a l'abril. Una ciutat petita, al sud de Rio –al llindar de l'estat de São Paulo–, colonial, amb carrers empedrats, edificis antics, natura desbordant, on es menja bé. Tot i que ja coneixia el lloc, no em fa mandra repetir. De fet, mai no m'ha fet mandra repetir i no em desagrada, al contrari. A l'Acropolis, no sé les vegades que hi vaig pujar. A Baalbeck –un temple romà que es troba a la vall de la Bekaa, al Líban– no sé les vegades que hi vaig anar. Al Corcovado, ja

tampoc no sé les vegades que hi he pujat. Paisatge igual però diferent, llum, colors, temps, companyia incomparables.

Ara em toca a mi tornar la visita. Espero veure la Miren i el Gabri per Nadal i poder passar-hi una bona estona. Per cert, per Rio, per casa meva (he acollit i m'han acollit; els grecs ho anomenaven *filoxenia*, l'amistat vers l'estranger; l'hospitalitat és sagrada) ha passat gent que vaig conèixer a Grècia i gent que vaig conèixer al Líban. Curiosament, encara no ha vingut ningú del poble...

CRÒNICA DE L'EXPOSICIÓ: “LA PETJA DELS MASNOVINS A LES AMÈRIQUES”

Per Jordi Godàs

El passat 14 d'abril, commemoració de la proclamació de la república, vam inaugurar oficialment una exposició on es remembren les gestes dels marins i persones, originaris del Masnou, que van a anar a fer les amèriques.

A la presentació, van assistir-hi l'Alcalde, Sr. Gisbert, la Tinenta d'Alcalde, Sra. Giol, i representants de les principals famílies dels capitans de vaixell i industrials i comerciants que van escriure la història dels últims 150 anys del nostre poble en versió marina, industrial i comercial.

Cal remarcar que el nostre vocal Sr. Muray va fer una presentació passant pel recorregut de les principals famílies de marins: els Maristany, els Pagès i els Millet; no es va deixar cap aspecte de la importància que va tenir per al nostre poble la marina de vela amb els seus homes emprenedors, que van portar a l'Amèrica productes de fabricació de Catalunya i d'allà matèries que podien ser utilitzades per la nostra indústria de transformació. Crida l'atenció que, com a mostra de l'intercanvi, hi hagi per un costat el vi, desconegut a l'Amèrica, i les mongetes i els tomàquets, desconeguts a les nostres contrades.

És molt curiós com a mesura que algú s'interessa pels temes quoti-

dians que han estat canviant durant el decurs dels anys, que als qui vivim avui ens interessa cada vegada més conèixer com vivien i quins cavis ha sofert la vida de les persones, seguint sempre amb interès les diferències que hi ha hagut a mesura que han passat els anys.

És molt curiós que ens pensem que el pa amb tomàquet hagi estat sempre una menja normal a la nostra terra, quan descobrim que els tomàquets van venir d'Amèrica; pensem com és de curta la memòria de la gent actual; no cal dir que el mateix passa amb les patates, el cacau, etc.

També va ser allixonador el fet de veure com els catalans, a mesura que anaven fent negoci a les amèriques, també n'hi havia que s'hi quedaven i s'agrupaven i creaven els casals on es mantenien els costums de la Pàtria, es ballaven sardanes, es creaven les corals, es retia homenatge als patriotes i mantenien els costums per a llurs fills.

Aquestes exposicions institucionals són sempre molt allixonadores i cal remarcar que en Joan Muray sap preparar tots els ingredients per tal de fer-les amenes i interessants; sempre hi ha un fil conductor que ens permet lligar tot el contingut de l'exposició, la qual cosa es d'agrair per fer les expli-

cacions més entenedores.

Aquesta exposició és d'un contingut molt interessant, ja que abraça les experiències de molts vilatans que amb el seu esforç van fer fortuna i van crear empreses i negocis, a part d'escampar la nostra cultura arreu.

Històries de la vila

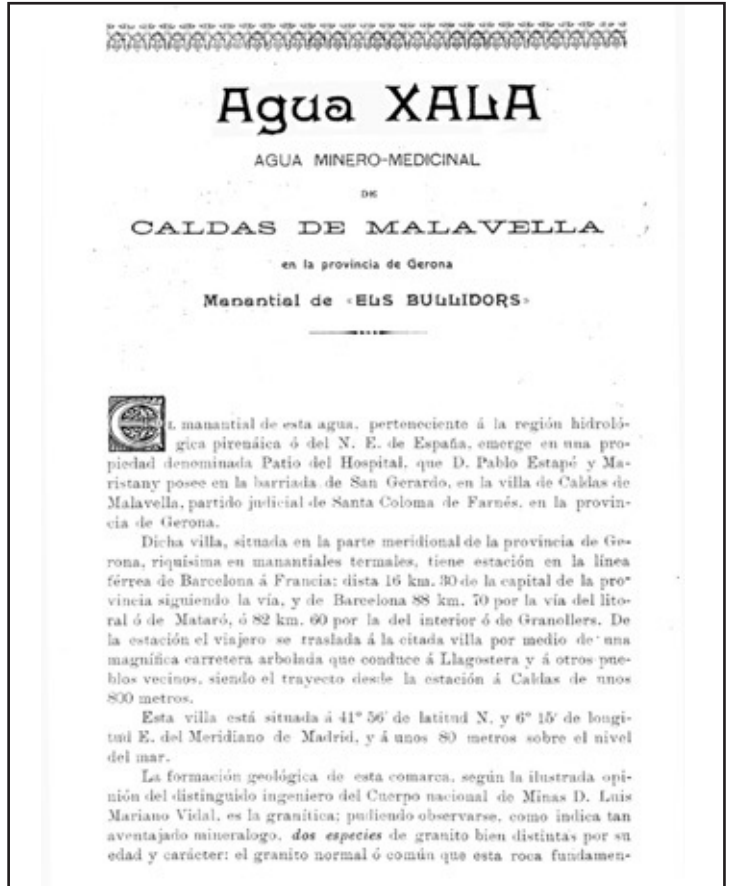
Per Joan Muray

AGUA XALA “Els Bullidors” **(el “Vichy Caldense” o “Agua Imperial”)** **de Pau ESTAPÉ i MARISTANY**

A començaments de la dècada dels noranta del segle XIX, Pau Estapé i Maristany (el Masnou 1845-1918) va començar a embotellar l'aigua de les deus “Els Bullidors”, de Caldes de Malavella, comarca de la Selva, amb el nom de “Vichy Caldense”, que va durar poc, i passà a denominar-se “AGUA XALA” fins al 1912, quan va prendre el nom que ha arribat fins als nostres dies, el d’“Agua Imperial” (1).

El nom que ens interessa i que dóna peu a aquestes històries és sens dubte el de “XALA”, sobrenom o motiu d'aquesta branca dels Estapé del Masnou. Amb aquest nom, “Xala”, a la nostra vila encara hi ha, a més de la família Estapé, l'antiga fàbrica de filatures i teixits (2), la casa familiar o pairal, del carrer de Mn. Jacint Verdager, 51 (aleshores c/Huertas y Fuentes, 50), on hi ha una porta que duu el nom d’“Agua Xala” (3) i el panteó familiar al Cementiri Municipal.

La fàbrica fou iniciada l'any 1846 (4), especialment per a la fabricació de veles de lona per a vaixells, i després també féu lones per a l'exèrcit, la marina, l'aviació, sanitat, etc. Aquesta empresa va existir fins a l'any 1914, que passà a ser “La Indústria Lonera, S.L.”, fins al 1931; després fou “Ballvé, S.A.” fins al 1961, i finalment, fins al 1989, fou “Hilma, S.A.”, que tancà el cicle. En una part de l'antiga fàbrica hi va haver als darrers anys l'empresa d'estampats “La Estampadora”.

Primera pàgina del llibre “Agua Xala”

La població d'on sorgeix l'Agua Xala, Caldes de Malavella, té els seus orígens al paleolític superior, però fou al segle I d.C. quan es va romanitzar, quan va adquirir la importància termal que ens ha arribat. El seu nom romà, com a estació termal, fou “Aquis Voconis” i posteriorment, ja com a municipi, “Aquae Calidae” (5).

En temps medieval, al lloc de les termes, s'hi aixecà un castell

anomenat de Caldes. I, en un altre turó de la població actual, s'hi aixecà el castell de Malavella. Amb aquests dos noms, com podeu deduir, es va convertir la població en Caldes de Malavella.

A mitjan segle XIX es convertí en ciutat balneari, amb diferents establiments, i cap a finals del mateix segle se'n va començar a embotellar l'aigua.

Pau Estapé i Maristany, a més

de propietari industrial tèxtil (al Masnou) i de la deu d'“Els Bullidors” amb l'aigua Xala (a Caldes de Malavella), fou també alcalde de la vila del 29/11/1885 al 8/8/1886, i de l'1/7/1897 a l'1/7/1899. I fundador de la Casa Benèfica, coneguda popularment com “l'Assilu”, que va fundar l'any 1898, primer amb seu al c/Adra i després al c/Sant Felip fins al trasllat a la seu actual, del carrer de Buenos Aires.

I ara anem al tema d'aquestes històries, el de les “Aguas Xala”, de la deu d'“Els Bullidors” de Caldes de Malavella. Aigua de la qual l'any 1904, en temps de la propietat de Pau Estapé, feren un estudi exhaustiu els doctors Norbert Font i Sagué, Ramon Codina i Länglin, Francesc Novellas i Josep Presas, que es va publicar a Barcelona.

La portada de la publicació diu així:

“AGUA XALA del Manantial “Els Bullidors” de Caldas de Malavella (Gerona).

Antes denominada Vichy Caldense. Propiedad de Pablo Estapé y Maristany. Declarada

Vista de les termes romanes del Puig de Sant Grau, lloc on es troba la deu “Els Bullidors”, a Caldes de Malavella.

minero-medicinal y autorizada por Real Orden de 30 de Julio de 1902.

Memoria Científico-Histórica, Análisis químico, cualitativo y cantitativo y Estudio terapéutico.

Por los Sres. D. Norberto Font y Sagué, Pbro., D. Ramón Codrina y Länglin, D. Francisco Novellas y D. José Presas, respectivamente.

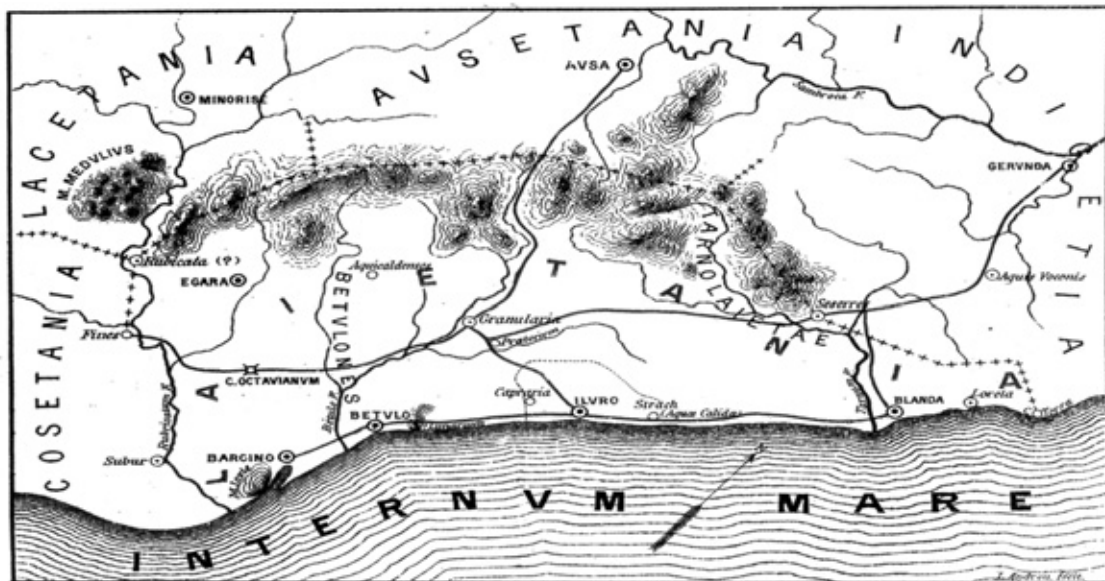
Barcelona. Tipografía de Modesto Berdós. Calle de las Molas, 31. 1904.

D'aquest llibre, de setanta-qua-

tre pàgines, n'hem extrets alguns trossos, els considerats més descriptius per al tema tractat, que traduïts a la nostra llengua diuen així:

...la deu d'aquesta aigua pertany a la regió hidroelèctrica pirinenca, ...emergeix en una propietat anomenada Pati de l'Hospital, que Pau Estapé i Maristany posseeix al veïnat de Sant Gerard, de la vila de Caldes de Malavella...

...aquesta vila, rica en aigües termals, es troba confirmada per les construccions romanes a tocar d'Els Bullidors, on hi ha

Mapa de la “Laietània” en temps de l'emperador August. Cap a la meitat i a mà dreta, hi ha *Aquis Voconis* (Caldes de Malavella).

piscines i dipòsits d'aquella època...

...la deu d'Els Bullidors surt de la roca a nivell de terra i és conduïda per una canonada de ferro fins a un dipòsit de forma octogonal, del qual sorgeixen 1.300 litres per hora i té quatre aixetes (dues per embotellar).

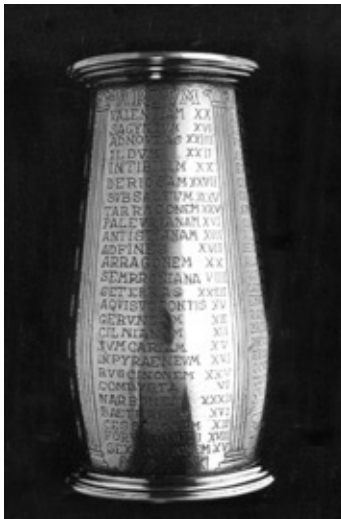
...en ser introduïda (l'Agua Xala) al mercat, amb aquest nom, diu que a molts no els diria res, però per a Pau Estapé i Maristany sí, ja que era com una mena de blasó, un to de glòria, ja que era el nom amb què era coneguda d'anys i panys la seva casa pairal (al Masnou).

...Els Bullidors, des del 1840, quan foren aprofitats per als Banyes Nous i fins quan els adquirí Pau Estapé (dècada dels noranta del segle XIX), havien quedat en un estat lamentable, només aprofitats pels veïns de Caldes. Estapé va posar tots els mitjans per ser envasada i venuda l'aigua i obtingué les corresponents anàlisis i permisos (expedient del 1900).

...primer fou comercialitzada amb el nom de "Vichy Caldense", per R.O. de 30 de juliol de 1902. Després, per problemes amb la denominació francesa de *Vichy*, es denominà "Agua Imperial". Aquest fet, que anys més tard, s'ha repetit, va demostrar la debilitat de les autoritats en no defensar els interessos d'aquí, alhora que reafirmava la importància de la deu d'Els Bullidors.

...també diu que el propietari (Pau Estapé) va procurar que l'aigua fos envasada amb el màxim d'escrupolositat i per mitjà dels aparells més moderns (d'aleshores) i passava de la deu a l'ampolla sense tenir contacte amb l'aire atmosfèric i conservant la temperatura original de 58º de sortida.

Per tant, a cavall dels segles XIX

Vas Apol·linar, com els que s'utilitzaven en època romana. Els duïen els viatgers tant per beure a les fonts que trobaven al camí com per saber les distàncies entre les ciutats que hi havia a la Via Augusta.

i XX, o sigui entre aproximadament el 1890 i l'any 1912, l'Agua Xala va ser envasada amb aquest nom, de la deu "Els Bullidors", que el masnoví Pau Estapé i Maristany havia adquirit.

A partir del 1912, quan "Agua Xala" va canviar de nom i es reconvertí en "Agua Imperial",

no va perdre'n la propietat la família Estapé, ja que en un Anuari del 1928, del Masnou, hi trobem una entrada que diu:

"Aigües *Minero-Medicinals: Agua Imperial, de la deu Els Bullidors, propietat de S.A. Agua Xala, d'en Teodor Estapé*".

Per tant, veiem que, si més no, a la data de 1928 les aigües Xala seguien vinculades, encara que amb un altre nom, a la família Estapé.

El seu nom, a Caldes de Malavella, hi segueix vinculat tot i el pas dels anys, no només com a antic propietari de la deu "Els Bullidors" sinó també urbanísticament, ja que es conserva una casa, anomenada ara "Casa Rosa", que fou coneguda com a casa Estapé.

NOTES

Aquestes aigües el 1979 es fusionaren amb una altra denominació, les de "San Narciso", i crearen una nova societat, seguida d'una altra, i actualment de Nestlé Waters.

Fàbrica coneguda des de sempre amb el motiu familiar, encara dempeus, però dins d'un projecte d'enderroc per canvi urbanístic (el mal

Fàbrica "Can Xala" en una imatge de 1846. Una pintura de Rosa Ma. Miralles sobre un dibuix de l'arquitecte masnoví Miquel Garriga i Roca. Observeu que encara no hi ha el ferrocarril.

Vista de la casa de Can Xala (també coneguda com ca l'Humet), al c/ Jacint Verdaguer, 50, quan hi vivia la família de fabricants Humet (ara amb okupes).

conegut com a "Projecte Estampadora", nom que li donaren per ser el d'una empresa d'estampats que només ocupava un petit sector de l'antiga fàbrica XALA).

Casa també coneguda amb el nom d'una altra família d'industrials (de llanes i sedes), els Humet, que havien comprat i que hi residiren molts anys). Ara està amb okupes. L'any de 1846 aquesta fàbrica es deia "Josep Sensat", però ha estat, i és, coneguda popularment com "Can Xala"; aquell inici s'escau dotze anys després de la cèlebre desamortització dels béns de l'Església a tot l'estat espanyol, fet que lliga amb el supòsit que es creu que la fàbrica fou aixecada sobre un antic convent.

El terme *Aquis Voconis* correspon a l'actual terme municipal de Caldes de Malavella i ja està esmentat als famosos Vasos Apol·linars d'època

romana, els quals servien alhora de "mapa" del trajecte de la Via Augusta, que anava de Gades (Cadis) a Roma, on eren llançats a les termes de Vicarel·lo abans d'entrar a Roma, i en agraïment al déu Apol·lo per haver tingut un bon viatge. Aquests vasos portaven inscrits els noms de les poblacions i els mil·liaris que hi havia entre poblacions. Abans d'*Aquis Voconis* hi havia *Seserres* (?), i després ja venia *Gerunda* (Girona). Vegeu butlletí de Gent del Masnou d'agost del 1989.

FONS CONSULTATS

"Agua Xala", estudi editat el 1904 per Tipografia de Modesto Berdós, de la memòria feta pels Drs. Font, Codina, Novellas i Presas. Arxiu Històric Municipal del Masnou Jordi Humet i Argemí

Web Gateway:Authority Lookup
Web oficial de Caldes de Malavella
"Centenari de la Casa Benèfica. El Masnou 1998.
Gran Enciclopèdia Catalana
Geografia Comarcal de Catalunya

ACLARIMENT a :

"Gabriel PLA i SANJUAN, el 24/3/1939... da y transfiere voluntariamente (?) al Ayuntamiento de Masnou..."

Un cop publicades les històries del passat mes d'abril referents a Gabriel Pla "Bilonet", hem tingut accés a una nova informació referida a ell i al temps de guerra, que creiem que cal esmentar, ja que dóna més claredat al relat.

És la següent:

Gabriel Pla, un cop finida la guerra (1936-39) (o si més no, al Masnou, ja que les tropes del nou règim, les del general Franco, havien entrat a la nostra vila el 27 de gener), es trobava detingut a la presó de Mataró, junt a setze masnovins més, i en foren tretts per Francisco Pagès "Ceset".

Havia estat detingut pel fet d'haver estat confiscat el seu automòbil per milicians de la CNT-FAI. Per aquest motiu ell fou a qui va costar més que alliberessin.

I el fet que posteriorment fos castigat a escombrar carrers del Masnou era degut al xantatge (xantatge fet per mitjà de càstigs o pagaments) que li feia algú de dretes, és clar, i que estava dins el nou règim. Càstig que acabà també en "Ceset" quan se n'assabentà.

Així es comprèn millor el fet, un fet obscur, com la majoria dels d'aquell temps, i que tanta desconfiança fa encara de parlar-ne després de transcórrer seixanta-vuit anys.

Parlem de llibres

Per Enric Cirici

Sense la prospecció, sense imaginació, sense la il·lusió pel progrés, una societat no camina. No es mou del punt on les generacions precedents l'han deixat. El dilema entre la conservació i el progrés ha estat la llei que ha dividit la humanitat en dues parts ben diferenciades: els conservadors i els progressistes. És evident que cada persona és una barreja de totes dues actituds en diferents proporcions. I això passa des que la persona és conscient d'ell mateix i del que l'envolta.

En el seu llibre *Gaia 2148*, l'Antoni Ferrero planteja, segons la meua interpretació, una posició imaginativa, llargament i profundament treballada durant anys de lectura i reflexió. I això tant des del punt de vista de la història de Gaia com de l'Univers i de la Vida i presenta aquests dos aspectes d'una manera didàctica i força entenedora.

Tenim entre nosaltres i en els temps passats un gran nombre de pensadors i intel·lectuals de la història del present i del passat, els cultivadors de la saviesa (diríem que la pervivència dels grecs). Tenim també tècnics i tots aquells que han participat en un treball ben fet, eficient, de qualitat. Tenim també els que creuen en la utopia, en el futur de l'economia, en les idees fantosiques, amb voluntat de realitzar-les com els renaixentistes que volien volar.

Dic tot això perquè el llibre de l'Antoni va d'això: del passat i el present cap al futur, de la imaginació i del somni d'una vivència que ell situa en l'any 2148. És una prospecció imaginativa basada en molta lectura, reflexió i en un nou punt de partida. No és cap bogeria, és la maduració d'anys que l'han portat a fer-se una idea de futur; i segur que aquest horitzó, que ell avança, seguirà i serà progressiu fins a la fi.

Ell ho recolza en una gran fe en la prospecció, quelcom que porta incorporat a la seva natura. Per prosperar cal prendre determinacions d'avançada i per això cal fer una racionalització de les perspectives de futur i això és el que

en el pla intel·lectual exerceix en la Introducció del seu llibre, amb pretensions globals i de preocupació vers una realitat actual sòcio-política mundial embolicada.

Ell sempre camina més avançat que el present i aquesta imaginació estudiada del futur és el mèrit i l'aportació del seu llibre. Potser algú pot trobar una fantasia desbordada de l'avenir. I què? Sempre el somniador ha passat entre els conservadors com a foll. Però sense aquesta gent que preveuen el futur, amb els marges d'error que després els fets reconduïxen, la societat estaria a les caveres.

És cert que només amb visionaris tampoc no arribaríem enlloc, però Ferrero és també un producte grecoromà que el completa. En la nostra societat fa falta tothom. Ens fan falta els clàssics, els tècnics i els engrescadors de noves idees. Com a contrast podeu observar altres cultures que sota el meu punt de vista tenen dificultats.

El llibre de Ferrero sovint està emmarcat en el terreny de la utopia, del futurible, de la observació de les intuïcions de molts mestres, que ell recull i destria intel·ligentment.

Això és *Gaia 2148*.

Gent solidària

Gent del Masnou

Petits encants de Gent del Masnou XXVIII Festival DISMA 10 de juny 07

Durant tot el mes de maig podeu passar pel local social de Gent del Masnou, de 6 a 9 del vespre, a fer donació de qualsevol objecte o andròmina que sigui aprofitable. Recordem que és indispensable que no siguin de gran volum i que, sobretot, estiguin en bon estat d'ús i conservació: llibres, tasses, copes, ampolles, joguines, discos, gerros, etc., etc. i que es posaran a la venda, a preu supereconòmic, el dia del festival. Tota la recaptació serà lliurada a DISMA. DISMA i nosaltres us agraïm per endavant la col·laboració i generositat

SALVADOR BARBER I MARFÀ

(In memòriam)

Per Jordi Godàs

Parlar d'en Salvador és punyent, ara que físicament ja no és entre nosaltres; la meua relació amb ell va ser intensa i en una època en què, en ser un adolescent jo i ell un nen encara, la nostra amistat va ser fruit de la relació i la companyonia que ens va fer cercar el futur buscant la felicitat, la formació i gaudir de la vida que els joves de quinze i setze anys vam poder trobar en temps de post-guerra (anys del 1957 al 1964).

Sempre recordo que, quan el Cap de Secció el va assignar a la meua patrulla, la Llops, vaig veure un nen més aviat esquitit que volia ser escolta, encara que no sabia què significava ser escolta; vaig pensar que em posaven una càrrega i que hauria de fer de mainadera; però la seva vitalitat, malgrat la seva poca corpulència, el va fer destacar com a persona d'empenta, com més tard, quan va ser més gran, va demostrar.

D'anècdotes, n'hi ha un munt, tant de sortides de Patrulla com de Secció, jocs de ciutat i un gran etcètera. Però em referiré a la colla, en especial a un Camp d'Estiu: el de l'any 1959, que va significar un bon grau de millora en relació al grup de nens, adolescents i joves que ens vam trobar per fer una convivència del 13 al 19 d'agost.

En Salvador, en primer pla, en la seva època de llobatò, juntament amb la patrulla

CAMP D'ESTIU 1959

EL SALT

(Sant Pere de Riu)

(Reproducció de la ressenya escrita pel *Gat Enèrgic*, cap de Pat. Llops. Extret del llibre de fusta de l'al·ludit)

Dia 13.- Sortim de l'estació d'Ocata a les 7h. i 40 minuts del matí en direcció a Pineda, sortim en Casals, Cardona, Barber, Duran, Soler, Ernest, Eudald, els dos germans Saltor, Casimiro i jo. El dia abans han sortit en Rossell i en Grané. El dia ha sigut molt mogut i hem fet les instal·lacions.

Dia 14.- A les 7h. toca el corn, gimnàstica, bany, després prenem la llet, després aixequem faldons, traiem mantes i rentem plats, esmorzem. A les 12h. bany, a les 3h. dinar, pànxing, jocs fins a les 8 del vespre, sopar, vetlla i silenci.

Dia 15.- A les 6h. toca el corn, gimnàstica, bany, aixequem faldons i anem a missa a Sant Pere de Riu, la resta del dia igual, bany, dinar, pànxing, jocs, sopar, vetlla i silenci.

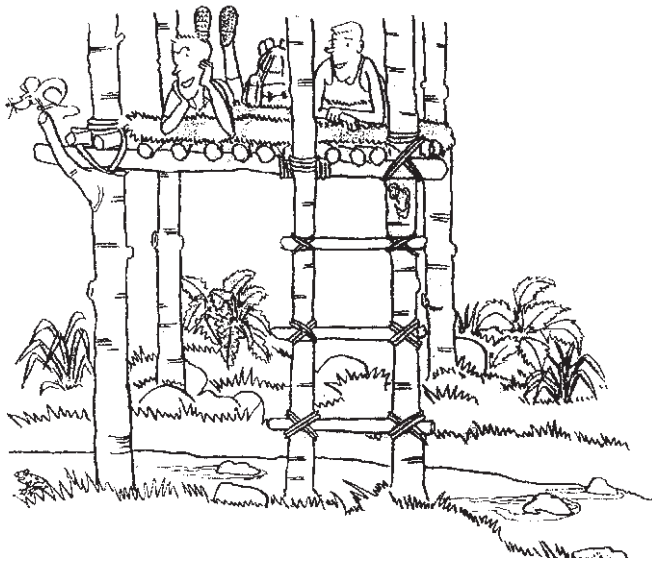
Dia 16.- A les 6h. toca el corn, diumenge, gimnàstica, bany, arreglem la tenda. En Sagré ha pujat i ve a la nostra patrulla i marxem a missa. Després de la revista i esmorzar, dinar i pànxing. Un dels germans Saltor i jo anem fins a Orsavinyà; hi arribem a 2/4 de sis i tornem a ser al Salt a les 6 h., sopar, vetlla i silenci.

Dia 17.- A les 7h. toca el corn, gimnàstica, bany, prendre la llet i a les 8h. marxem en direcció al Montnegre, en sortida d'exploració per Pats.; en una motxilla portem el dinar per a tota la Pat., quan som a mitja muntanya veiem el mar, que és fantàstic, a Orsavinyà ens atrapen els Esquirols, esmorzem junts i després continuem i per fi veiem els castanyers; en arribar al coll veiem el Vallès i davant nostre el Montseny amb boira a la seva falda. Prenem el camí dels castanyers, que és molt llarg, però per fi arribem a Can Preses i a la 1h. ens

Vista insòlita de l'ermita de Sant Martí del Montnegre; al fons, el Montseny. Any 1959

Instal·lació dalt d'uns arbres en el campament del Salt al Montnegre. Dibuix extret del llibre de fusta de Joan Casals.

banyem a la bassa gran. Després anem a Sant Martí del Montnegre. A les 2h. comencem a fer el dinar: patates fregides i una truita. Havent dinat rentem plats i ens encaminem cap a Orsavinyà. Jo agafo el meu bordó de castanyer. En Cardona, Soler i Sagré s'han avançat molt. Nosaltres trobem una dreuera i ells han anat fins a Orsavinyà. Quan arribem al campament hi trobem en Cassi. Després haig d'anar a la casa i, quan torno el sopar, ja és fet, sopem, vetlla i silenci.

Dia 18.- Ens llevem a les 7h., gimnàstica, bany, revista, fem jocs, dinar, fem pànxing i es presenta una senyora, que és de la casa (propietat) i ens diu que marxem d'allà. Li diem que demà marxarem. Mentrestant a la tarda preparam el foc de consell per a l'última nit, sopem i fem vetlla, a les 10h. a dormir, però el silenci no es farà fins a 2/4 d'una. En Cassi m'avisava que l'altra Pat ens vol gastar una broma, tots dormim menys jo, que vigilo, a l'estona jo també m'adormo... em desperta en Sagré, tenim la tenda al damunt, la muntem i silenci. Però la ràbia la porto a dintre.

Dia 19.- Ens llevem, gimnàstica i dutxa, desmuntem tendes i, un cop tot desmuntat i plegat, marxem. El camp d'estiu s'ha acabat, però en quedarà el record.

Cal tenir en compte el llenguatge d'aquell temps i que no sabíem ni escriure en la nostra llengua, iniciàvem el camí i era preferible escriure malament que fer-ho en castellà.

Per a l'adolescent que va escriure aquest relat (16 anys d'aquells temps) encara anar a Barcelona era una aventura. Estar vuit dies a la natura era una veritable batalla per la millora personal; no hi havia res al bosc, sols els estris que podíem portar al damunt, llums de petroli per al vespre. Canvi d'horari per viure amb la llum solar i sopar -amb llum natural.

Fer fotografies era un caríssim recurs

molt escàs, per aquesta causa és molt apreciat poder trobar fotografies de les sortides ja que se'n feien poques i de tema molt escollit.

Les sortides i els campaments eren (i són) per als escoltes tot un grapat d'experiències vitals ja que és l'home davant la natura i aprendre a sortir dels temes sense poder trucar a la porta del costat.

Cal dir que les rondalles, anècdotes i situacions diverses que es viuen en un campament, no totes han estat reflectides en aquest escrit, però els que hi vam ser sí que recorden que Pat. vol dir patrulla, que els faldons eren els de les tendes, que es feia revisió de la netedat del terreny que s'ocupava, l'ordre en què es devien posar les motxilles ben endreçades, que als qui arribaven tard els penjaven l'esquellot (el Cap de Pat. el portava). El mal caràcter del capellà de Sant Pere de Riu. La magnífica vista en pujar cap al coll del Montnegre. La mala gaita que va posar el cap de Pat. a qui van desmuntar la tenda l'últim dia i com tots els altres es van posar al davant de la seva perquè ja la veien volant pels aires. Les vetllades fent rotllana al foc (llavors en podíem fer), amb els cants, els acudits, les reflexions i actuacions.

Amic Salvador, cap on estiguis vagin aquests records que tu vas viure amb els qui ens vam trobar al Salt, com a record teu.

Fotografia de la patrulla en el campament del Salt.

Amunt i avall

Una **Arcàdia** dirigida per **Ramon Simó**, un text de Tom Stoppard, enceta el mes, el dia 3 i fins al 17 de juny de 2007 (**TNC, Sala Petita**). Ambdós formaran, evidentment, un tàndem impecable. Situada a Sidley Park, la mansió que els Coverly tenen al camp, l'obra oscil·la com un pèndol entre diversos pols: l'ordre i el caos, la raó i la intuïció, el neoclassicisme i el romanticisme, la matemàtica i la poesia, l'atzar i la causalitat.

El dissabte 5 i diumenge 6 podem fer un parèntesi. Deixem de pensar en la capital del país i anem a **Mataró** (cultura.mataro.cat/teatre). El **Teatre Monumental** (c/ Riera, 169) acull un clàssic, una **Antígona** dirigida per **Oriol Broggi**. Tindreu ocasió, llavors, de veure actuar un dramaturg ben interessant de la nostra terra, en Pau Miró (Barcelona, 1974), i una gran actriu, la **Clara Segura**.

Fins al 13 de maig hi ha temps d'anar a la **Sala Muntaner**. El muntatge **Somnis de somnis**, dirigit per **Pep Tosar**, a partir del text d'**Antonio Tabucchi**, i amb interpretació de Pere Eugeni Font, Norbert Martínez, Toni Bravo, Ceccilia Ligorio, Anna Carné i Maria Lorea arriba a la seva recta final. Uns textos breus ens permetran anar apropant-nos en mig d'una boirina onírica a les emocions del món dels artistes: Freud, Leopardi, Maïakovski...

Un parell de **propostes diferents**. Menys oficials. Dintre del circuit més *off*, alternatiu més enllà del circuit alternatiu oficial. Els dies 7, 14, 21 i 28 de maig l'**Antic Riereta Teatre** (c/ Reina Amàlia, 3, ben a prop del Mercat de Sant Antoni) presenta un retrat burlesc de l'ésser humà, amb direcció de la rapsoda Mar Nicolás: *La encantadora historia de San Rodolfo del Encanto*. I aquest mateix teatre de petit format acull els dies 2,9,16,23, i 30 de maig *Dos díoses*, un treball d'alumnes de teatre sota la direcció de P.A. Angelopoulos que defineixen com una comèdia futurista i ben embolicada. Consulteu el web del recinte: www.lariereta.es

El 20 de maig desapareixem de la capital. Un text deliciós, fabulós, de Werner Schwab, **Les presidents**, ens reclama a **Sant Feliu de Guíxols**, tot i moure'ns en l'àmbit amateur. El web www.teatreamateur.com assenyalava que el Teatre Auditori Municipal acull a les 6 de la tarda aquesta posada en escena, que farà el grup La K-Mama de Calafell. L'Erna és una pensionista obsessionada a estalviar. La Grete és una dona frívola que es refugia en l'amor de la seva mascota. La Mariel és una dona amb una ocupació favorita: desembussar els vàters. El text s'ho val: benzina o tren! Recordem que aquest text fou portat a escena per Carme Portaceli dintre del Grec 98 al Teatre Lliure.

Ramon Simó

MÒBILS PERILLOSOS

Per Víctor Domingo

El passat 14 d'abril al vespre, després de solucionar els típics problemes de connexió informàtica, el doctor en enginyeria electrònica i comunicacions, Sr.Eusebi R. Vidella i París, ens va donar una lliçó teòrica i pràctica sobre les ones electromagnètiques sota el títol:

La telefonia mòbil, un perill per a la salut?

Amb coneixements profunds i acompanyat de presentacions en pantalla, d'una manera clara i molt entenedora, ens va fer entrar en el món de les ones, de les diferents classes i de la legislació que les afecta. Des del simple cable elèctric, passant pels petits transformadors que tots tenim a les habitacions de casa, aparells de calor, microones de cuina, televisors, informàtica, etc., fins arribar als aparells que funcionen sense fils.

Aquests aparells que tots portem a la butxaca, a la bossa, posem a la tauleta de nit, els "mòbils", treballen amb ones electromagnètiques, les quals no solament vénen de les antenes-base situades als turons o edificis alts, sinó que el mateix "mòbil" les emet. La potència de les ones és variable, depenent de l'emissor. La Unió Europea va dictaminar que el màxim de potència emesa havia de ser de 4W/m². Els científics aconsellaven que no passés de 2W/m². Avui recomanen que es baixin les potències a 0,001 W/m². Molts països han legislat quantitats diferents:

Espanya.....	4
Catalunya.....	2
Suïssa	0,01
Rússia	0,0001

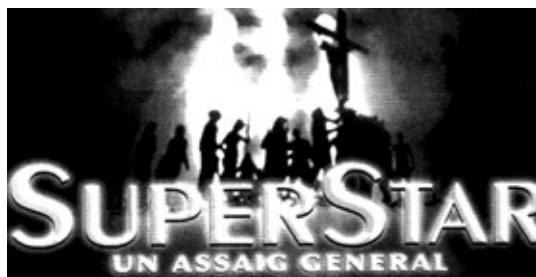
La distància de seguretat des de les antenes ha de ser de 20 metres, d'acord amb una escala progressiva fins a 1000 metres, proporcional a la potència de l'antena.

Ens va indicar diverses normes d'ús. Per exemple: encara que estigui apagat, no hauria d'estar a menys de 20 cm del nostre cos; cada vegada que hi parlem, després de "penjar" hauríem d'estar uns 15 minuts fins a tornar a parlar-hi per desintoxicar d'ones el nostre cap; els infants no l'haurien d'utilitzar fins acabat el temps de creixement. Després de la molt aplaudida conferència, va respondre a les preguntes, algunes d'angoixades, dels oients i es va acabar amb un agradable col·loqui sobre temes relacionats amb les ones electromagnètiques.

Temàtica molt interessant, que ens fa pensar a tots que els avenços tecnològics s'han de tractar amb molt de respecte, ja que els efectes sobre l'ésser humà tarden temps a descobrir-se.

ÈXIT, ÈXIT, ÈXIT

Per Lluís Valls i Marí

No és fàcil parlar d'una cosa amb poques paraules quan en tens moltes per dir; però ho intentaré en aquesta crònica sobre l'òpera rock *Jesucrist SuperStar un assaig general*, que es va fer a Teià els passats 21, 22, 28, 29 d'abril i 1 de maig. No diré noms, primer per falta d'espai i segon perquè, en ometre'n algun, cauria en falta de respecte ja que l'èxit ha estat gràcies a tots; del primer a l'últim. Aquesta posada en escena, per primer cop en català i a Catalunya, tan brillantment assumida pel grup de teatre **Teiatre** i representat a la sala La Flor de la Palma, ha posat en lletres majúscules el nom del poble en el llibre d'honor del teatre musical i no professional. Em considero, com tants milers de persones de tot el món, un entusiasta d'aquesta gran obra i, si us haig de ser sincer, anava a veure-la amb una mica de por; considero que és un gran repte per a qualsevol director teatral decidir tirar endavant una òpera d'aquesta envergadura, però ja en els primers compasos de l'Obertura vaig veure que el director musical sabia el que es feia i els seus companys d'orquestra també. Judes, amb un excés d'amor per Jesús, li vol fer entendre que està equivocadament, però el poble, sempre entusiasta amb els líders, porta el Rabí cap a un final fatal.

Les cançons anaven passant amb una ondulant delícia, Maria Magdalena, amb el pes responsable de dues peces clau, estima el Messies amb una por inconeguda i pura, mentre els apostols i seguidors recolzen tots els temes musicals d'una manera sublim, enèrgica i engrescadora. El Natzarè suplica i no entén la feblesa i ignorància de l'home, però els sacerdots ja saben el que han de fer, mentre Pilats se'n renta les mans i Herodes sols escolta el poder i el capital.

L'espai del teatre, massa petit, però els efectes de llum i so, els muntatges de vídeo i tot el desplegament de gent amb gran il·lusió i expectativa han donat un resultat magnífic i molt digne. Crec que un esforç tan gran caldria conduir-lo i fer-lo accessible com a mínim per a tot el Maresme. Valdria la pena de pensar-hi. I per acabar, només puc donar les gràcies a tothom que hi ha participat per oferir-nos un boníssim espectacle. Moltes gràcies.

*El Racó
de les Flors*

**FLORES I PLANTES
CORONES
CASAMENTS**

Pg. de la Riera, 77
93 540 46 37
677 70 45 90
Teià

**JORGE
PUIGORIOL
SALA, S.A.**
CASA FUNDADA EL 1862

Blanqueig i acabat
de teixits de lli, cotó i
les seves mesclures

Pg. de la Riera, 1
93 555 06 66
Teià

**RESTAURANT
Enric**

**Menús diaris
Carta selecta**

Pg. de la Riera, 86
93 540 06 01
Teià

**GABINET JURÍDIC
TEIÀ**

ASSESSORIA
Jurídica
Fiscal
Penal
Laboral
Trànsit

Bassols, 16-18 local 4
Davant del Parc de Can Godó
93 540 17 04
609 38 43 35
Teià

FARMÀCIA MUÑOZ

Fórmules magistrals
Anàlisis preventives
Homeopatia
Plantes medicinals
Dietètica infantil
Dermofarmàcia

Pg. de la Riera, 130
93 555 35 18
Teià

**Tractament
d'aigües**

TEIÀ S.L.

Instal·lacions
Lampisteria
Electricitat
Reg per aspersió
Descalcificació
Osmosi - Piscines
Productes

Pg. de la Riera, 6
93 540 33 93 · Teià

**CLUB DE TENNIS
BARCELONA-TEIÀ**

**GOLF PITCH&PUTT
DE 18 FORATS**

13 PISTES DE TENNIS
• 3 PISTES DE PADLE
PISCINA,
RESTAURANT,

Ramon Llull, 12 · Teià
93 555 37 00

Café de Bux

BAR RESTAURANT

Menú diari

Pg. de la Riera, 74
93 555 10 32
Teià

ficOEM07

▪ Fira Comercial
i Empresarial

teia Sant Ponç

bricolatge

artesanía

jardineria

textil

alimentació

indústria

bijuteria

regals

fira
12 i 13
de maig

12 de maig

▪ Mercat de segona mà

13 de maig

▪ XIII Trobada de puntaires

▪ IV Trobada d'intercanvi de
plaques de cava

▪ III Exposició de vehicles antics

Fira Comercial i Empresarial. Teià 12 i 13 de maig

La fira posarà a la venda la reproducció d'un sexterci d'època, que es va trobar a Vallmora en l'excavació del celler romà "Cella Vinària".

El regidor de Promoció Econòmica de Teià, Josep M. Gallés, ens en parla.

Com es prepara la Ficoem-Sant Ponç ?

Com cada any l'hem preparat amb il·lusió i com sempre intentem aportar alguna novetat. Aquest any, a part del tradicional trenet des del pàrquing, hi haurà com a novetat un servei gratuït de bus que anirà i tornarà cada mitja hora, des del parc de can Godó, on celebrem la fira, fins al celler de Vallmora, la famosa joia arqueològica del temps dels romans "Cella Vinària", que estem recuperant.

El bus, el podran agafar també els veïns del Masnou que s'acostin al celler romà, que està a un tir de pedra del barri dels blocs. Cal només travessar el pont de l'autopista i el celler romà és a tocar.

Fa molt temps que s'està parlant d'aquest celler romà; hi ha alguna novetat més al respecte?

I tant. En el número 10, del mes de març de la revista *info Catalunya*, la Generalitat informa que impulsarà una xarxa d'11 Centres d'Acollida Turística, els CAT, i precisament el primer que es construirà i en serà una prova pilot es

denomina Teià /Cella Vinària. Els CAT tindran una imatge corporativa potent i hi haurà un espai de venda de productes del país i d'artesanía catalana, espai de degustació de productes de la zona i un espai audiovisual al voltant d'un episodi rellevant de la història o del patrimoni de Catalunya, que en aquest cas serà la producció de vins dels romans.

I això es reflectirà en la FICOEM?

Doncs sí. Aprofitant que es van trobar diverses monedes romanes, entre les quals un sexterci de l'emperador Trajà, la societat TECNO DESIGN, a proposta de l'Ajuntament, ha construït un encuny (premsa) per reproduir aquesta moneda que té 2000 anys d'antiguitat. L'encuny avui està en el taller de l'empresa esperant la seva ubicació definitiva en el futur CAT. No obstant, tindrem monedes en el stand de l'Ajuntament i en podrem veure també fotografies, però la màquina no hi serà perquè pesa quaranta tones i no és fàcilment traslladable.

Comercialment, què es

podrà trobar a la fira?

Qui ens visiti hi podrà trobar aquest any en alimentació productes casolans com formatges, embotits, coques, anxoves, olives, encortits, selecció de vins, etc.; l'artesanía. la trobarem de vidre, de ferro, de pedres precioses, de roba, de jardineria, etc. i novetats industrials en seguretat, domòtica i transport de mudances entre altres. Una òptica oferirà serveis gratuïts com a promoció.

I per als amants del cava i els col·leccionistes, la placa commemorativa serà de les caves Mont Ferrand.

I quant al programa d'activitats?

El dia més ple és el diumenge perquè fem la tradicional trobada de puntaires, l'exposició i passejada de vehicles antics i la dels col·leccionistes de plaques de cava, a part de les actuacions dels alumnes de les escoles de música i dansa. Aquest any hem pensat potenciar el dissabte amb una cercavila al matí a càrrec de l'agrupament Mintaka i, a part de l'habitual espectacle infantil de tarda, perquè hi hagi

força ambient, hi haurà cantada d'havaneres i un rom cremat a les 8 del vespre.

Sembla un programa complet, voleu afegir-hi alguna cosa més?

Sí, vull agrair a tots els expositors i col·laboradors la participació i, evidentment, fer una crida a totes les lectores i lectors de *Gent del Masnou* perquè vinguin a gaudir de la fira i de la festa.

Cara i creu de la reproducció del sextèrci trobat durant les excavacions

OPEL

Antoni Ramonet

**Automòbils
RIJOR, sl**

República Argentina, 29
(cantonada av. J.F. Kennedy)
93 540 42 05 El Masnou

Servei oficial al Masnou, Alella i Teià

PARAFARMÀCIA

Consulta de dietista
Dermofarmàcia
Cosmètica
Ortopèdia
Alimentació especial

Almeria, 11, el Masnou
93 540 89 55
www.bellafarma.com

Adriana

terra
foc
metall

93 555 76 40

MUDANCES

GUARDAMOBLES ERRA

TERCERA GENERACIÓ AL SERVEI DE MUDANCES

- * Mudances locals i nacionals
- * Elevador muntamobles
- * Personal especialitzat al seu servei
- * Servei de guardamobles
- * Pressupostos sense compromís

902 157 791

www.mudances-erra.com

**PORTES AUTOMÀTIQUES I
MANUALS**

Automatismes Enric S L

- Portes de garatge i barris, manuals i automàtiques
- Automatització de tot tipus de portes i persianes
- Receptors i emissors
- Càl·lules fotoelèctriques
- Detectores magnètics
- Instal·lació, manteniment i reparacions

DEMANEU-NOS INFORMACIÓ SENSE CAP COMPROMÍS

Polígon Buvisa. C/ Indústria 14 · Tel. 93 555 93 88 / 609 83 55 22 · 08329 TEIÀ

el cullerot

Tot per a la cuina
Tallers de cuina

St. Felip, 45 · 93 540 97 41

Club de Tennis BARCELONA-TEIÀ

Ramon Llull, 12 · 93 555 37 00

ESTADA D'ESTIU 2007

Inscripció oberta per a socis.....1 de maig
Inscripció oberta per a no socis repetidors .....11 de maig
Inscripció oberta per a no socis ..... 14 de maig

esplai d'estiu 2007

Del 25 de juny
al 26 de juliol

Fotografia de la piscina en un esplai d'estiu als jardins de l'escola El Petit Vailet

Horari: de 9 - 9,30 del matí a 5 - 5'30 de la tarda. **Adreçat** a nens/es de 3 a 8 anys.

Programa: teatre, piscina cada dia, ping-pong, treballs manuals i sortides. **Servei de transport**

El Petit Vailet: Ventura i Gassol, 29 el Masnou 93 555 57 11

Vailets: Av. dels Cedres.10, Alella 93 555 09 00 (darrere el camp de futbol del Masnou)

FESTA MAJOR DEL MASNOU 2007 GRAN GIMCANA FAMILIAR DIUMENGE 1 DE JULIOL

Recorregut a peu pel terme urbà del Masnou
Equips de dues persones com a mínim
Inici a les 10 del matí. Final i lliurament de premis als
equips guanyadors a la 1 del migdia.

Inscripcions de l'1 al 27 de juny,
de 6 a 9 del vespre,
al local social de
GENT DEL MASNOU c/Dr.Agell, 9

APUNTEU-VOS-HI! US DIVERTIREU!

Organitza: Vocalia Recreativa de
GENT DEL MASNOU
Activitat adscrita al PEM
(projecte educatiu del Masnou)
Hi col·labora: Ajuntament del Masnou

Curs Bàsic de FOTOGRAFIA

Héctor Zampaglione

(a.F.I.A.P.)

- Curs teòric i pràctic:
-Nivell bàsic i avançat
- Classes individuals i col·lectives:
-Màxim quatre persones
- Durada tres mesos:
-Clase setmanal de 2 hores
- Inici, dia i hora a convenir.

Informació i inscripció:

679 06 72 29 – 93 555 96 28

www.hectorzampaglione.com

Exposicions

Fins al 4/5

"LA PETJA DELS MASNOVINS A LES AMÈRIQUES"

Del 5 al 25 de maig

"AQUELL MASNOU" ... Imatges fotogràfiques antigues (segles XIX i XX)

Del 26/5 al 15/6

"40 PINZELLS X 40 ARTISTES", alumnes de l'escola d'art de Queralt Viladevall.

Col·leccionisme

TROBADES MENSUALS D'INTERCANVI DE PLAQUES DE CAVA

(cada segon dimecres de mes, de 19 a 21 hores al local social)

Properes trobades:

9 de maig del 2007 • 13 de juny del 2007

Conferència

L'HUMOR I EL RIURE, FONTS DE BENESTAR, SEGONS FIDEL AMAT.

(MES DE JUNY): CONFERÈNCIA-COL·LOQUI

DISSABTE 9 DE JUNY A LES 19h A LA SALA D'ACTES

Organitza: GENT DEL MASNOU

Riure és quelcom natural en l'ésser humà, és una capacitat innata, però cada cop riem menys i desaprofitem així una inapreciable font de benestar.

Què s'esdevé en el nostre organisme quan riem? En què i com ens beneficiem l'humor i el riure?

Fidel Amat, psicòleg, ens descobrirà els secrets de l'humor i el riure i els seus fonaments científics, perquè tant l'humor com el riure són temes **seriosos**. Davant d'una broma o un acudit riem, però sabem què ens està passant en aquest instant?

CURRÍCULUM

Fidel Amat és psicòleg, doctor en Ciències Penals per la universitat argentina J.F.Kennedy (Buenos Aires), màster en drogodependència per la universitat de Deusto (País Basc), exsecretari d'Estat del Govern de la província de Buenos Aires en matèria d'assistència i prevenció de les addiccions, exprofessor de Recursos Humans de la Universitat Politècnica de Catalunya, psicòleg de Ferraro Consulting en les àrees de salut i recursos humans, conductor dels tallers "La força del riure" per a cuidadors de malalts d'Alzheimer i executius.

Masia de Can Teixidor: Diumenge 17 de juny
Inscripcions: al local social de Gent del Masnou
Places limitades: no hi seran admeses les persones que no s'hi hagin inscrit prèviament.
Lloc de trobada: a les 10 del matí, a la porta de la masia.

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU

26 i 27 de maig, 7a. ACAMPADA ESTELAR

Acampada estelar al càmping El Vedado a Vallromanes (ctra. del Masnou a Granollers, km 7, tel. 93 7529026).
Preu adults 22 . Nens menors de deu anys 14 .
Esmorzar i dinar a càrrec de l'organització. Podeu retirar el comprovant a la Caixa de Catalunya, passeig de Romà Fabra núm 11, del Masnou,
c/ 2013-0768-70-0200503468
Tel 93 540 38 53

Més informació:

Xavier Noguer: 93 555 54 36

Joan Martínez 93 540 22 26

L'ENDEVINALLA

No és Déu i està pertot arreu:
dalt del cel i dins la terra,
pel gran mar, rius i llacs,
al pou, a la taverna,
al safareig i a la cisterna.

RESPOSTA: **enigla**

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

CONGRUENTS I CONTRADICTORIS

Sortiu de dubtes, la caca és bona. Pregunteu-ho. Tants milions de mosques d'arreu del món no poden pas equivocar-se.

Si et compres un pot de pol·len amb els granets daurats, però entremig dels daurats n'hi ha de negres, pots prendre'l tranquil·lament. Les abelles no s'equivoquen com les mosques, encara que també siguin conegudes com a «mosques de la mel».

TRENCADISSES

Una parella pot rompre o trencar el vincle conjugal, un acord, l'amistat, un tracte, la paraula donada, les relacions, el gel; però l'aigua..., les aigües, tan sols les pot trencar ella.

L'AMOR I LA PELA

Els avis cuiden i passen els seus nets i se senten cofois i utilitzats; l'amor és l'amor.

Els peruans i d'altres hostes forans passen i cuiden els avis cercant una ocupació remunerada. La pela és la pela, aquí i allà.

"THALIBANHJA"

En aquest país, si les femines poguessin caminar lliurement, traginant sobre la testa un fardell, una gerra amb aigua o bé l'acostumat feix de llenya, fins i tot els fills agafats de la mà, sense l'obligació d'anar tapades amb el "burca", míster "Bin" no podria passejar-se inadvertit, amb la metralladora penjada sota l'aixella, per tot el país, sense cridar l'atenció. Pensem-ho: pot algú emprar aquesta peça per fer de les seves?

LES EDATS DE L'UNIVERS I DE L'HOMME

A la prehistòria: l'edat de pedra, de bronze, del ferro. En la nostra, la contemporània: la dels metalls pesants, cars, fins i tot perillosos. Vegem-ho: darrerament portem les dents d'or, els cabells de plata i una minsa, petita resta, és de plom.

Tot l'altre, en un gran percentatge, aigua i calç (com els paletes), ja que l'ànima, en ser etèria, no pesa.

EN LA BARRA DEL BAR

- Potser hauries preferit en Mas en lloc d'en Montilla?
- Per ser-te franc, m'agrada molt més el "Moriles".
- Cambrer, una altra ronda, si us plau..., sí, sí, de "Moriles".

GEPS DE TRESORERIA

Si un geperut es compra una americana ja feta, "prêt a porter", la vora li pujarà pel darrere i li baixarà pel davant, i això és lleig. Si un sastre li fa l'americana a mida, procurarà que això no passi i dissi-mularà el defecte tot al possible.

En les auditories, penso que pot passar, segons com, cosa semblant; tot a la recerca de la solució més adient en cada cas, per tapar, mai millor dit, el "gep" ocasionat. Ja que això, més que lleig, és un frau.

Vols fer teatre?

T'agradaria descobrir el que ets capaç d'expressar amb el teu cos i la teva veu?

Ets dels qui agrada jugar a ser un altre?

No ho dubtis.
Vine i... actual!

Cursos de teatre per a
nens, joves i adults

627 63 00 82 (Oriol Colomer)

676 33 41 44 (Aina Ripol)

CANT DIDATS

LA CANTADA

Perquè ells també canten.

I Festival de Primavera

Dissabte 26 de maig del 2007
a les 7 de la tarda
a la pl. dels Cavallets

Hi intervindran entre d'altres els **7 candidats a l'alcaldia del Masnou** i ens mostraran els seus dots artístics.

És una trobada per
passar-nos-ho bé.

Ho organitza:

Sons
Associació musical Cultural
el masnou

Hi col·laboren:

Ajuntament del Masnou

escola de música
Emma Calvo

Finques Puig S L

Serveis immobiliaris en general

Administració i **API**

venta de pisos, cases i rústiques.

**Propietat horitzontal
Assessoria jurídica**

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou

Tel. 93 555 10 60 / 17 61 • info@finquespuig.net

Finques Mesloc

Lligoña Cayetano

Ceigrup 93 555 69 03
immobiliaries

- Administració de comunitats de propietaris
- Advocats especialistes en dret immobiliari

Admin. 4772

Fontanills, 13 • 08320 el Masnou
www.mesloc.com

Col. 2102

el seu negoci@elmasnou.com ?
[http://www.elmasnou.com/el seu negoci ?](http://www.elmasnou.com/el_seu_negoci_?)

Creació i manteniment de pàgines
Servei de traducció Català / English
Servei de promoció "Banners publicitaris"

WWW.ELMASNOU.COM

info@elmasnou.com

Jordi Viñas Tremols 686 07 87 34

escola de música

Emma Calvo

C7. Parlament de Catalunya. 28
el Masnou 630 16 33 26

Àngel Tena

Venda directa al públic.

JOIER

TIME FORCE
ultimate concept watches

Barcelona, 28 · El Masnou · 93 555 64 51

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

PSC

**EDUARD GISBERT
EL TEU ALCALDE**